ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2019. Випуск 60. Ч. 1. С. 38–47 Visnyk of the Lviv University. Series Chemistry. 2019. Issue 60. Pt. 1. P. 38–47

УДК 546:548.736.4

СИСТЕМА Y-Cr-Ge ПРИ 1 070 К

М. Коник¹*, Л. Ромака¹, L. Orovčik², В. В. Ромака³, Ю. Стадник¹

¹Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Кирила і Мефодія, 6, 79005 Львів, Україна;

²Institute of Materials and Machine Mechanics Slovak Academy of Sciences, Dubravská cesta, 9, 84513 Bratislava, Slovak Republic;

³Національний університет "Львівська політехніка", вул. Устияновича, 5, 79013 Львів, Україна e-mail: mariya.konyk@lnu.edu.ua

Методами рентгенофазового, рентгеноструктурного і рентгеноспектрального аналізів досліджено взаємодію компонентів та побудовано ізотермічний переріз діаграми стану потрійної системи Y–Cr–Ge при 1 070 К у повному концентраційному інтервалі. У системі Y–Cr–Ge за температури відпалу утворюються дві тернарні сполуки: YCr₆Ge₆ (структурний тип MgFe₆Ge₆; просторова група *P6/mmm*; символ Пірсона *hP*13; *a* = 5,1692(2), *c* = 8,2649(9) Å) та YCr_{0,23}Ge₂, для якої рентгенівським дифракційним методом порошку проведено уточнення кристалічної структури (структурний тип CeNiSi₂; просторова група *Cmcm*; символ Пірсона *oS*16; *a* = 4,12792(6), *b* = 15,8899(2), *c* = 4,00530(5) Å; *R*_{Bragg} = 0,0770; *R*_p = 0,0671). Бінарний германід Cr₃Ge (структурний тип Cr₃Si) розчиняє до 3 ат. % Y, що підтверджується зміною періодів гратки: *a* = 4,6303(1) для Cr₃Ge, *a* = 4,6313(2) Å для зразка складу Y₃Cr₇₅Ge₂₂. Результати вимірювання мікротвердості германідів Y₃Ge₄, Cr₃Ge та YCr₆Ge₆ засвідчили її залежність від складу і кристалічної структури сполуки.

Ключові слова: рентгенофазовий і рентгеноструктурний аналізи, енергодисперсійна рентгенівська спектроскопія, ізотермічний переріз, кристалічна структура, мікротвердість.

DOI: https://doi.org/10.30970/vch.6001.038

1. Вступ

Дослідження фазових рівноваг системи $Y-Cr-Ge \\ \epsilon$ частиною систематичного вивчення взаємодії компонентів у потрійних системах на основі рідкісноземельних металів за участю 3*d*-елементів і германію з метою пошуку нових інтерметалевих сполук і вивчення їхніх фізичних властивостей.

Ізотермічні перерізи діаграм стану у повному концентраційному інтервалі побудовано для систем Y-Ni-Ge (1 070 K в області 0-33 ат. % Y і 670 K в області 33-100 ат. % Y) [1], Y-Mn-Ge (870 K) [2], Y-{V, Fe}-Ge (870 K) [3]. Системи Y-{Co, Cu}-Ge досліджували лише на предмет утворення ізоструктурних сполук. У літературі наведено кристалографічні характеристики семи германідів ітрію і кобальту та п'яти германідів ітрію і купруму [1]. Про дослідження системи Y-Cr-Ge

[©] Коник М., Ромака Л., Orovčik L. та ін., 2019

при 870 К уперше повідомлено у праці [4]. За температури відпалювання тернарних сполук у системі не виявлено. У наступних працях наведено результати дослідження магнітних властивостей двох серій ізоструктурних германідів: RCr_6Ge_6 (R = Y, Tb–Er) з CT MgFe₆Ge₆ [5, 6] та RCr_xGe_2 (R = Sm, Y, Gd–Er), які належать до CT CeNiSi₂ [7, 8]. Зразки відповідних складів для обох типів структур відпалювали за температури 1 073 К.

Ураховуючи літературні відомості, наша мета – дослідити взаємодію компонентів у системі Y–Cr–Ge при 1 070 К і побудувати ізотермічний переріз діаграми стану за цієї температури.

2. Матеріали та методика експерименту

Зразки для дослідження виготовляли методом електродугового сплавляння шихти вихідних компонентів. Втрати шихти під час плавлення контролювали повторним зважуванням і, якщо маса зразка не відхилялась від маси шихти більш ніж на 1-2 %, склад сплаву вважали однаковим щодо складу шихти. Для надання сплавам рівноважного стану проводили гомогенізувальне відпалювання при 1 070 К протягом 720 год з гартуванням у холодній воді без попереднього розбивання ампул. Рентгенофазовий аналіз виконували за дифрактограмами зразків, одержаних на дифрактометрі ДРОН-2,0 (FeK_a-випромінювання). Мікроструктуру окремих сплавів досліджували за допомогою електронних мікроскопів РЕММА-102-02 і JEOL JSM-7600F, які оснащені рентгенівським аналізатором з енергодисперсійною спектроскопією (ЕДРС). Мікротвердість фаз визначали на тестері FM-100 вдавлюванням чотиригранної алмазної піраміди ($\alpha = 136^{\circ}$) у шліфовану та поліровану поверхню, що підлягала випробуванню. Розрахунки та індексування порошкових дифрактограм виконували з використанням пакета програм WinCSD [9] (угочнення періодів гратки). Визначення кристалічної структури сполук проводили методом порошку за експериментальними масивами даних, отриманих у кроковому режимі зйомки на автоматичному дифрактометрі STOE STADI Р (Си Ка-випромінювання). Уточнювали координати атомів, коефіцієнти заповнення правильних систем точок, ізотропні температурні поправки та розраховували теоретичні інтенсивності за допомогою комплексу програми FullProf [10], використовуючи алгоритм розрахунку Рітвельда [11].

3. Результати досліджень та їх обговорення

Подвійні системи Y–Ge, Cr–Ge, Y–Cr достатньо добре вивчено, для них побудовано діаграми стану в повному концентраційному інтервалі [12, 13]. У системі Y–Cr проміжних фаз не виявлено. У системах Y–Ge і Cr–Ge утворюються, відповідно, 8 і 5 бінарних сполук, для яких встановлено області існування і визначено кристалічні структури [14].

Для уточнення і перевірки літературних відомостей та вивчення фазових рівноваг системи Y–Cr–Ge синтезовано 13 подвійних і 25 потрійних сплавів. За результатами рентгенофазового, рентгеноструктурного та ЕДРС аналізів побудовано ізотермічний переріз діаграми стану системи Y–Cr–Ge при 1 070 K у повному концентраційному інтервалі (рис. 1). За температури відпалювання у подвійних системах Y–Ge i Cr–Ge підтверджено існування таких бінарних сполук: YGe₂ (CT TbGe₂), Y₃Ge₅ (CT Y₃Ge₅), YGe_{1,67} (CT YGe_{1,67}), Y₃Ge₄ (CT Er₃Ge₄), YGe (CT TlI), Y₁₁Ge₁₀ (CT Ho₁₁Ge₁₀), Y₅Ge₄ (CT Sm₅Ge₄), Y₅Ge₃ (CT Mn₅Si₃), Cr₃Ge (CT Cr₃Si), Cr₁₁Ge₈ (CT Cr₁₁Ge₈), CrGe (CT FeSi), Cr₁₁Ge₁₉ (CT Mn₁₁Si₁₉). Германід Cr₅Ge₃ (CT W₅Si₃) за температури дослідження ідентифікувати не вдалося. Згідно з рентгенофазовим аналізом зразок відповідного складу містив дві бінарні фази у рівновазі: Cr₃Ge i Cr₁₁Ge₈. Відповідно до літературних відомостей [15], сполука Cr₅Ge₃ існує в інтервалі температур 1 535 K–1 269 K.

Рис. 1. Ізотермічний переріз діаграми стану системи Ү-Сг-Ge 1 070 К Fig. 1. Isothermal section of the Y-Cr-Ge system at 1070 K

У системі Y-Cr-Ge при 1 070 К утворюються дві тернарні сполуки. Германід YCr₆Ge₆ належить до СТ MgFe₆Ge₆ (ПГ Р6/ттт, СП hP13, a = 5,1692(2), c = 8,2649(9) Å). Рентгенофазовий аналіз проведено як для невідпаленого зразка складу Y8Cr46Ge46, що відповідає стехіометрії сполуки YCr6Ge6, так і гомогенізованих сплавів аналогічного складу за температур 870 і 1 070 К. У всіх випадках підтверджено існування сполуки зі структурою типу MgFe₆Ge₆. Результати РФА узгоджуються з даними локального рентгеноспектрального аналізу, наведеними у табл. 1. Фотографії мікроструктур сплавів, для яких визначено хімічний склад, наведено на рис. З. Результати диференціального термічного аналізу сполуки YCr₆Ge₆ (синхронний термоаналізатор LINSEIS STA PT 1600) засвідчили її існування до температури 1 120 К (рис. 2).

М. Коник, Л. Ромака, L. Orovčik та ін.

ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2019. Випуск 60. Ч. 1

Таблиця 1

41

Результати ЕДРС аналізу сплавів системи Y-Cr-Ge [*] (JEOL JSM-7600F)	
	Table 1

The results of EDX analysis for samples in the Y-Cr-Ge system* (JEOL JSM-7600F)

Вихідний	Дані Е	ДРС аналізу, ат. %		Склади фаз
склад сплаву	Y	Cr	Ge	
Y20Cr40Ge40	23,13(5)	34,64(0)	42,23(0)	темна – Cr ₃ Ge (Cr _{73,04} Ge _{26,96});
				світла – Y ₃ Ge ₄ (Y _{43,82} Ge _{56,18})
Y10Cr50Ge40	11,03(0)	45,55(5)	43,42(5)	cipa – YCr ₆ Ge ₆ (Y _{8,84} Cr _{43,35} Ge _{47,21});
				світла-YCr _{1-x} Ge ₂ Y _{31,86} Cr _{9,07} Ge _{59,07})
				темно-cipa – Cr ₃ Ge (Cr _{72,93} Ge _{27,07})
Y ₈ Cr ₄₆ Ge ₄₆	9,06(1)	43,77(2)	47,02(1)	cipa – YCr ₆ Ge ₆ (Y _{8,81} Cr _{43,88} Ge _{43,31});
				світла-YCr _{1-x} Ge ₂ Y _{32,49} Cr _{8,24} Ge _{59,27});
				темна – Ge

За результатами усереднення двох значень.

Про сполуку $YCr_{0,3}Ge_2$ зі структурою типу CeNiSi₂, яку використовували як реперну у дослідженні магнітних властивостей ізоструктурної серії $RCr_{0,30}Ge_2$, повідомлено у праці [8]. Оскільки автори не наводять результатів уточнення кристалічної структури і параметрів елементарної гратки для $YCr_{0,3}Ge_2$, то ми провели розрахунок кристалічної структури за масивом порошкових дифракційних даних зразка складу $Y_{30}Cr_{10}Ge_{60}$ (рис. 4). Експериментальні умови одержання масиву дифракційних даних та результати розрахунку структури наведено в табл. 3, координати, коефіцієнти заповнення позицій та ізотропні параметри коливання атомів – в табл. 4.

Варто зауважити, що РФА зразка $Y_{30}Cr_{10}Ge_{60}$, відпаленого за температури 870 К, засвідчив існування ґерманіду СТ CeNiSi₂ й за цієї температури. Одержані результати з уточнення кристалічної структури YCr_{0,23}Ge₂ підтверджують її належність до структурного типу CeNiSi₂ [16] та дефектність по перехідному металу, яка характерна як для ізоструктурних германідів ітрію, вивчених раніше YMn_{0,3}Ge₂ [17], YV_{0,16}Ge_{1,54} [18], YFe_{0,34}Ge₂ [3], так і для представників цього структурного типу з іншими рідкісноземельними і перехідними металами RM_{1-x}Ge₂ [19, 20].

 Рис. 4. Спостережувана (кружки), розрахована (лінія) та різницева (внизу рисунка) дифрактограми сплаву Y₃₀Cr₁₀Ge₆₀ (проміння Cu Kα₁)
Fig. 4. The observed (circles), calculated (solid line through the circles), and difference (bottom solid line) X-ray patterns for the Y₃₀Cr₁₀Ge₆₀ alloy

У системі Y–Cr–Ge помітна розчинність третього компонента простежується лише для бінарного германіду Cr₃Ge (CT Cr₃Si), який розчиняє до 3 ат. % Y, що підтверджується результатами ЕДРС аналізу (рис. 5, табл. 2) та зміною періодів гратки: a = 4,6303(1) Å для Cr₃Ge, a = 4,6313(2) Å для зразка складу Y₃Cr₇₅Ge₂₂.

Рис. 5. Фотографії мікрошліфів сплавів: $a - Y_{33,3}Cr_{33,3}Ge_{33,3}$; $\delta - Y_{45}Cr_{10}Ge_{45}$ Fig. 5. Electron microphotographs of the alloys: $a - Y_{33,3}Cr_{33,3}Ge_{33,3}$; $b - Y_{45}Cr_{10}Ge_{45}$

М. Коник, Л. Ромака, L. Orovčik та ін.

ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2019. Випуск 60. Ч. 1

Таблиця 2

43

Результати ЕДРС аналізу сплавів системи Y–Cr–Ge (РЕММА-102-02) *Table 2*

Вихідний	Дані ЕД	Ц ані ЕДРС аналізу, ат. %		Склади фаз
склад сплаву	Y	Cr	Ge	
Y33,3Cr33,3Ge33,3	33,45	29,13	37,42	cipa – YGe (Y _{48,16} Ge _{51,84});
				світла – Y ₁₁ Cr ₁₀ (Y ₅₂ Ge ₄₈);
				темна – $Y_x Cr_{3-x} Ge(Y_{2,72} Cr_{75,40} Ge_{21,88})$
Y45Cr10Ge45	45	9,5	45,5	cipa – YGe (Y _{48,64} Ge _{51,36})
				світла – Y ₁₁ Ge ₁₀ (Y _{52,38} Ge _{47,62})
				темна – $Y_x Cr_{3-x} Ge(Y_{2,67} Cr_{74,29} Ge_{23,04})$

На основі результатів мікроструктурного дослідження проведено вимірювання мікротвердості окремих фаз сплавів, які відповідають бінарній чи тернарній сполуці. Метод визначення мікротвердості аналогічний вимірюванню твердості за Віккерсом. Ураховуючи діапазон зміни значень мікротвердості фаз у досліджуваних зразках, вибрано оптимальне навантаження на індентор 10 фунтів (44,5 H) протягом 10 с часу. На кожному шліфі проведено 8–10 помірів для отримання усередненого значення мікротвердості за Вікерсом може виражатись у кГ/мм², а записують його без розмірності так: HV 960.

Таблиця З

Експериментальні умови одержання масиву дифракційних даних та результати уточнення структури сполуки YCr_{0,23}Ge₂ (CT CeNiSi₂; ПГ *Cmcm*; Z = 4) *Table 3*

Experimental details and crystallographic data for YCr_{0.23}Ge₂ (ST CeNiSi₂; SG *Cmcm*; Z=4)

Склад зразка	Y ₃₀ Cr ₁₀ Ge ₆₀
Уточнений склад сполуки	YCr _{0,23(0)} Ge ₂
Символ Пірсона	oS16
Параметр комірки: <i>а</i> , Å	4,12792(6)
b, Å	15,8899(2)
<i>c</i> , Å	4,00530(5)
Об'єм комірки V, Å ³	262,717(6)
Кількість атомів у комірці	12,92
Густина D_x , г·см ⁻³	6,225
Дифрактометр порошковий	STOE STADI P
Випромінювання, λ	Cu <i>K</i> _α , 1,54056
Метод сканування	$\theta/2\theta$
Інтервал 2θ , °	6–120
Крок сканування, °	0,015
Час сканування в точці, с	650
Спосіб уточнення	Повнопрофільний
Параметр змішування, η	0,684(9)
Параметри профілю: U	0,457(5)
V	0,009(49)
W	0,012(1)
Фактори достовірності: <i>R</i> _{Bragg}	0,0770
R _F	0,0671
Вміст фаз YCr _{0,23} Ge ₂ / YCr ₆ Ge ₆ (мас. %)	93,93 / 6,07

Таблиця 4

Координати та ізотропні параметри коливання атомів у структурі сполуки YCr_{0,23}Ge₂ *Table 4*

r kome coordinates and isotropic displacement parameters for Tero.23002						
Атом	ПСТ	x	У	z	КЗП	B_{iso} , Å ²
Y	4c	0	0,1048(1)	1/4	1	0,50(4)
Cr	4c	0	0,2975(7)	1/4	0,23(0)	0,66(1)
Ge1	4c	0	0,4492(1)	1/4	1	0,60(1)
Ge2	4c	0	0,7477(1)	1/4	1	0,89(1)

Atomic coordinates and isotropic displacement parameters for YCr_{0.23}Ge₂

Таблиця 5

Експериментальні дані вимірювання мікротвердості окремих фаз системи Y–Cr–Ge *Table 5*

Experimental data of microhardness measurement of selected phases in the Y-Cr-Ge system

Склад сплаву/фаза	Мікротвердість (HV)		
Y ₂₀ Cr ₄₀ Ge ₄₀ /Y ₃ Ge ₄	960,36		
Y10Cr50Ge40/Cr3Ge	964,71		
Y ₈ Cr ₄₆ Ge ₄₆ /YCr ₆ Ge ₆	1022,66		

Твердість - важлива характеристика металу, яка швидко визначається і дає найперше уявлення про конструкційні та технологічні властивості металу. Твердість інтерметалевих сполук на основі РЗМ зазвичай має значно вищі значення, ніж твердість окремих компонентів. Це пояснюють такими кристалохімічними чинниками, як ускладнення кристалічної структури, зміна міжатомних віддалей і тип зв'язку між атомами. Рідкісноземельні метали належать до м'яких металів, причому найменшою твердістю володіють європій, ітербій, церій (10-15, 20, 28 кГ/мм² (або НУ), відповідно). Мікротвердість перехідних металів дещо вища. Так, наприклад, для феруму, нікелю, купруму, хрому отримані значення 50, 60, 35, 66-70 кГ/мм², відповідно [21]. Найтвердішим компонентом у сплавах систем *R*-*M*-Ge є германій, який має структуру алмазу, що й зумовлює значне підвищення мікротвердості як бінарних (для Ce₄Ge₃ H₄ становить 273 кГ/мм²), так і тернарних ґерманідів (наприклад, для ізоструктурних сполук CeFeGe₃ і CeCoGe₃ значення Н_и, відповідно, дорівнюють 488, 645 кГ/мм², що свідчить про вплив перехідного металу M) [22]. Найбільш високі значення мікротвердості серед рідкісноземельних металів мають скандій, ітрій, ербій та лютецій (75-100, 90-100, 90, 120 кГ/мм², відповідно) [23]. Одержані результати вимірювання мікротвердості сполук Y₃Ge₄, Cr₃Ge, YCr₆Ge₆ свідчать про її залежність від складу і кристалічної структури сполуки.

4. Висновки

Експериментальне дослідження фазових рівноваг системи Y–Cr–Ge за температури 1 070 К засвідчило утворення двох тернарних германідів: YCr₆Ge₆ і YCr_{0,23}Ge₂, на відміну від попередніх результатів вивчення взаємодії компонентів у цій системі при 870 К [4]. Аналіз досліджених систем Y–*M*–Ge засвідчує вплив *M*-компонента, як на кількість утворених тернарних сполук, яка зростає за переходу від ванадію до нікелю (від 1 до 10), так і на тип їхньої кристалічної структури. Спільним для усіх систем є утворення дефектних ґерманідів YM_{1-x}Ge₂ зі структурою типу CeNiSi₂. Сполуки стехіометрії YM₆Ge₆ утворюються тільки з Cr, Mn, Fe i Co, але кристалізуються у трьох типах структур: MgFe₆Ge₆, YCo₆Ge₆.

- Salamakha P. S., Sologub O. L., Bodak O. I. Ternary rare-earth germanium systems // Handbook on the Physics and Chemistry of Rare Earths // Eds. Gschneidner K. A., Jr. L. Eyring. Amsterdam: Elsevier, 1999. Vol. 27. P. 1–223.
- 2. Konyk M., Romaka L., Horyn A., German N., Serkiz R. Y–Mn–Ge System at 870 K // Visnyk Lviv Univ. Ser. Chem. 2015. Iss. 56. P. 25–31 (in Ukrainian).
- Konyk M., Romaka L., Stadnyk Yu., Romaka V. V., Serkiz R. Interaction of the component in the Y–{V, Fe}–Ge at 870 K // Visnyk Lviv Univ. Ser. Chem. 2018. Iss. 59 (1). P. 11–20 (in Ukrainian). DOI: https://doi.org/10/30970/vch.5901.011
- 4. *Bodak O. I., Gladyshevsky E. I.* Ternary systems containing rare earth metals. Lvov: Vyshcha shkola, 1985. 328 p. (in Russian).
- Brabers J. H. V. J., Buschow K. H. J., de Boer F. R. Magnetic properties of RCr₆Ge₆ compounds // J. Alloys Compd. 1994. Vol. 205. P. 77–80. DOI: https://doi.org/10.1016/0925-8388(94)90769-2
- Schobinger-Papamantelljsa P., Rodriguez-Carvajalb J., Buschow K. H. J. Ferrimagnetism and disorder in the RCr₆Ge₆ compounds (R=Dy, Ho, Er, Y): A neutron study // J. Alloys Compd. 1997. Vol. 256. P. 92–96. DOI: https://doi.org/S0925-8388(96)03109-X
- Bie H., Tkachuk A., Mar A. Structure and magnetic properties of rare-earth chromium germanides RECr_xGe₂ (RE=Sm, Gd–Er) // J. Solid State Chemistry. 2009. Vol. 182. Iss. 1. P. 122–128. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jssc.2008.10.013
- Gil A., Kaczorowski D., Penc B., Hoser A., Szytula A. Magnetic and transport properties of RCr_{0.3}Ge₂ (R=Tb,Dy,Ho and Er) compounds // J. Solid State Chem. 2011. Vol. 184. Iss. 2. P. 227–235. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jssc.2010.10.026
- Akselrud L., Grin Yu. WinCSD: software package for crystallographic calculations (Version 4) // J. Appl. Cryst. 2014. Vol. 47. P. 803–805. DOI: https://doi.org/10.1107/S1600576714001058
- 10. *Rodriguez-Carvajal J.* Recent developments of the program FullProf. Commission on Powder Diffraction // IUCr Newsletter. 2001. Vol. 26. P. 12–19.
- Rietveld H. M. A profile refinement method for nuclear and magnetic structures // J. Appl. Crystallogr. 1969. Vol. 2. P. 65–71. DOI: https://doi.org/10.1107/S002188986900656X
- 12. *Okamoto H.* Desk Handbook: Phase Diagrams for Binary Alloys // Materials Park (OH): American Society for Metals, 2000. 828 p.
- Massalski T. B. Binary Alloys Diagrams: 2nd Edition Ohio: ASM International, Metals Park, 1992. Vol. 1–2. 223 p.
- 14. Villars P., Cenzual K., Daams J. L. C. et al. Pauling File. Inorganic Materials Database and Design System. Binaries Edition Materials Park (OH): ASM International, 2002.
- Jandl I., Richter K. W. A revision of the central part of the Cr–Ge phase diagram // J. Alloys Compd. 2010. Vol. 500. P. L6–L8. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2010.03.200
- 16. *Bodak O. I., Gladyshevskii E. I.* Crystal structure of CeNiSi₂ compound and related compounds // Crystallography. 1969. Vol. 14. No. 6. P. 990–994 (in Russian).
- Duraj R., Konyk M., Przewoznik J., Romaka L., Szytula A. Magnetic properties of RE₂MnGe₆ (R=La, Ce) and YMn_{0.3}Ge₂ germanides // Solid State Sci. 2013. Vol. 25. P. 11–14. DOI: https://dx.doi.org/10.1016/j.solidstatesciences.2013.07.019

- 18. Konyk M., Romaka L., Polyanko V., Horyn A., Romaka V. V. Crystal structure and electrical properties of the $YM_{1-x}Ge_2$ (M = V, Cr, Fe, Co, Ni, Cu) compounds // Visnyk Lviv Univ. Ser. Chem. 2017. Iss. 58. Pt. 1. P. 131–138 (in Ukrainian).
- 19. Pecharsky V. K., Mruz O. Ya., Konyk M. B. et al. Crystal chemistry of ternary germanides RM_{1-x} Ge₂ (1>x>0) // J. Struct. Chem. 1989. Vol. 30. No. 5. P. 96–101 (in Russian).
- 20 Francois M., Venturini G., Malaman B., Rogues B. Noveaux isotypes de CeNiSi₂ dans les systemes R–M–X (R = La–Lu, M = metaux des groupes 7 a 11 et X = Ge, Sn). I.Compositions et parameters cristallins // J. Less-Common Met. 1990. Vol. 160. P. 197–213. DOI: https://dx.doi.org/10.1016/0022-5088(90)90381-S
- 21. Steinberg S. S. Metal science. Sverdlovsk: Metallurgizdat, 1961. 594 c. (in Russian).
- 22. *Konyk M. B.* Phase equilibria, crystal structure and physical properties of compounds in the Ce-{Mn, Fe, Co, Ni, Cu}-Ge systems // Abstr. Cand. Sci. Thesis (Inorg. Chem.) Ivan Franko State Uni. Lvov, 1989. 17 p. (in Russian).
- 23. *Savitskiy Ye. M., Terekhova V. F.* Metal science of rare earth metals. Moskow: Nauka, 1975. 272 p. (in Russian).

Y-Cr-Ge TERNARY SYSTEM AT 1070 K

M. Konyk¹*, L. Romaka¹, L. Orovčik², V. V. Romaka³, Yu. Stadnyk¹

¹Ivan Franko National University of Lviv, Kyryla i Mefodiya Str., 6, 79005 Lviv, Ukraine;

²Institute of Materials and Machine Mechanics Slovak Academy of Sciences, Dubravská cesta, 9, 84513 Bratislava, Slovak Republic;

> ³Lviv Polytechnic National University, Ustyyanovicha Str., 5, 79013, Lviv, Ukraine e-mail: mariya.konyk@lnu.edu.ua

This paper is part of a systematic study of the interaction of rare earth metals with transition metals and germanium.

Polycrystalline samples were prepared by arc melting of the stoichiometric amounts of the constituent elements (nominal purities: Y - 99.9 wt. %, Cr - 99.99 wt. %, Ge - 99.999 wt. %) on a water-cooled copper hearth under a protective Ti-gettered argon atmosphere. Subsequently the buttons were annealed at 1070 K for 720 h in evacuated silica tubes, followed by quenching in cold water. Quality of the prepared samples was tested by X-ray powder diffraction (diffractometer DRON-2.0, Fe K_a radiation) and Scanning Electron Microscopy (JEOL JSM-7600F electron microscope equipped with an energy-dispersive spectroscopy (EDS) X-ray analyser). XRPD data were collected in the transmission mode on a STOE STADI P diffractometer. Calculations of the crystallographic parameters were performed using the Full Prof Suite program packages. The microhardness was measured using a Microhardness Tester FM-100. The square-based pyramidal diamond was pressed using a force of 10 pound for a loading time of 10 s; at least eight areas across each joint were tested in our measurements to obtain an average value.

In the Y–Cr–Ge system at 1070 K two ternary compounds were found. The existence of YCr₆Ge₆ (structure type MgFe₆Ge₆; space group *P*6/*mmm*; Pearson symbol *hP*13; *a* = 5.1692(2), *c* = 8.2649(9) Å) was confirmed. The crystal structure refinements of YCr_{0.23}Ge₂ was performed using X-ray powder diffraction method (CeNiSi₂ structure type; space group *Cmcm*; Pearson symbol *oS*16; *a* = 4.12792(6), *b* = 15.8899(2), *c* = 4.00530(5) Å). The atomic parameters are: Y in (4c): 0 *y* ¹/₄, *y* = 0.1048(1), *B*_{iso} = 0.50(4) (hereafter Å²); Cr in (4c) *y* = 0.2975(7); site occupations G = 0.23(0), *B*_{iso} = 0.66(1); Ge1 in (4c), *y* = 0.4492(1), *B*_{iso} = 0.50(4); Ge2 in (4c), *y* = 0.7477(1); *B*_{iso} = 0.89(1); *R*_{Bragg} = 0.0770, *R*_F = 0.0671).

Binary germanide Cr₃Ge (structure type Cr₃Si) dissolves up to 3 at. % Y, as evidenced by changes in the lattice parameter a = 4.6303(1) for Cr₃Ge, a = 4.6313(2) Å for Y₃Cr₇₅Ge₂₂ sample.

The results of the measurement of microhardness of Y_3Ge_4 , Cr_3Ge , YCr_6Ge_6 compounds indicated its dependence on the composition and crystalline structure of the compound.

Keywords: X-ray diffraction, EDX, phase equilibria, crystal structure, microhardness.

Стаття надійшла до редколегії 29.10.2018 Прийнята до друку 23.01.2019